

Til lovforslag nr. L 146. Betænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 30. april 1982

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter, som denne har besvaret skriftligt og i samråd.

Udvalget har modtaget skriftlig henvendelse fra Kommunernes Landsforening, der er optrykt som bilag til betænkningen.

Ministeren har over for udvalget oplyst, at efter de gældende regler udløber funktionsperioden for 120 af de 224 vurderingsformænd pr. 31. marts 1983, mens funktionsperioden for de øvrige vurderingsformænd udløber pr. 31. marts 1987.

Lovforslaget går ud på en midlertidig vurderingsorganisation for perioden 1. januar 1983 til 31. december 1984. I lovforslagets § 2 foreslås det, at funktionsperioden for de førstnævnte 120 vurderingsformænd skal forlænges til 31. december 1984.

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, socialistisk folkepartis og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal inden for flertallet* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) finder, at den fremtidige vurderingsorganisation bør opbygges efter de retningslinjer, som Kommunernes Landsforening har foreslået. Mindretallet havde gerne set, at overgangsordningen i højere grad havde tilnærmet organisationen til en sådan model, men mindretallet accepterer, at ministeren ikke har ønsket at foretage større ændringer, før der har fundet en nærmere udredning sted gennem et udvalgsarbejde.

Et *mindretal* (det konservative folkepartis og venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (centrum-demokraternes medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet stillede ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* (fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Et *fjerde mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (Glistrup (FP)):

1) Paragraffen affattes således:

»§ 1

I *lov om vurdering af landets faste ejendomme*, jfr. lovbekendtgørelse nr. 362 af 7. juli 1981, foretages følgende ændringer:

1. I § 23, *stk. 2*, udgår 4. *pkt.*

2. I § 23 indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 5*. For årene 1983–86 inklusive ned sættes honorarerne til vurderingsmænd (herunder vurderingsformænd) med gennemsnit-

ligt 60 pct. i forhold til, hvad de ville have udgjort med udgangspunkt i hidtidig honorarstørrelse reguleret med den almindelige udvikling i statens honorarer.««

Af et *mindretal* (Hagen Hagensen (KF), Gammelgaard (KF), Anders Andersen (V) og Ivar Hansen (V)):

2) Paragraffen affattes således:

»§ 1

I *lov om vurdering af landets faste ejendomme*, jfr. lovbekendtgørelse nr. 362 af 7. juli 1981, foretages følgende ændring:

I § 22, *stk. 2*, ændres »4 år« til: »2 år.««

Af et *mindretal* (Emmert Andersen (CD) og Bollmann (CD)):

3) I det under *nr. 3* foreslåede nye *stk. 3* til § 23 indsættes i *1. pkt.* efter »kredse«: »i forhold til vurderingsarbejdets omfang«.

Til § 2

Af *mindretallet* under *nr. 1*:

4) Paragraffen udgår.

Af *mindretallet* under *nr. 2*:

5) *Stk. 3* udgår.

Bemærkninger

Til nr. 1 og 4

At kaste det hidtidige vurderingsapparat – eller store dele af det – over bord på nuvæ-

rende tidspunkt er for dristigt, da det ikke er udelukket, at EDB-mekaniseringens lovende udsigter vil give tilbageslag. Men går det, som man nu påregner, er fremskridtspartiet rede til at lade en storreform træde i kraft pr. 1. januar 1987 på basis af de ved 18. alm. vurdering og i øvrigt indvundne erfaringer. Alle vurderingsfolks embedsperiode må derfor udløbe med 1986. (Fremskridtspartiet er dog villig til at se på, hvordan man klarer sig med de 104 vurderingsformænd, der allerede er beskikket til 31. marts 1987).

Mekaniseringen er allerede så langt fremme, at der kan spares op mod 70 pct. af vurderingsmændenes arbejde og ca. 15 pct. af vurderingsformændenes. Derfor kan staten vedrørende honorarerne allerede nu spare 60 pct.

I øvrigt henvises til Folketingstidende 1981–82, 2. samling, forhandlingerne, sp. 4066–68, samt til det som bilag til betænkningen optrykte svar fra ministeren for skatter og afgifter.

Til nr. 2 og 5

Det findes hensigtsmæssigt ikke at ændre på den bestående vurderingsorganisation, for den under forberedelse værende omlægning kan finde sted. Ved at afkorte vurderingsmændenes funktionsperiode til 2 år gives der mulighed for, at en nyordning af vurderingsorganisationen kan træde i kraft på et hensigtsmæssigt tidspunkt.

Til nr. 3

Det findes rimeligt, at antallet af vurderingsmænd er i nøje overensstemmelse med det arbejde, der skal udføres.

Hagen Hagensen (KF) Gammelgaard (KF) Anders Andersen (V) Ivar Hansen (V)

Glistrup (FP) Bollmann (CD) Emmert Andersen (CD) Arne Bjerregaard (KrF)

Bakholt (S) Camre (S) Erenbjerg (S) Egon Jensen (S) Karl Nielsen (S)

Tastesen (S) fmd. Bernhard Baunsgaard (RV) Kalnæs (SF) Rahbæk Møller (SF) nfmd.

Partiet VS havde ikke medlemmer i udvalget.

Et af udvalgets spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter og dennes svar herpå

Spørgsmål 1:

Det bedes oplyst, hvor store de samlede vurderingsmandshonorarer (herunder vurderingsformænd) er for hvert af årene 1979, 1980, 1981 og 1982, og hvordan antallet af vurderingsfolk og de samlede beløb for hvert af årene fordeler sig i grupperne:

a) under 2.000 kr.

- b) mellem 2.000 kr. og 5.000 kr.
 c) mellem 5.000 kr. og 15.000 kr.
 d) mellem 15.000 kr. og 25.000 kr. og
 e) over 25.000 kr.

Svar:

Spørgsmålet har været forelagt Statens Centrale Lønanvisning, som har udarbejdet vedhæftede oversigt.

Besvarelse af forespørgsel fra skatte- og afgiftsudvalget vedr. vurderingsmænd m.v.

1979: Udgift i alt 20.998.755,12 kr.

	Under 2.000	2.000– 5.000	5.000– 15.000	15.000– 25.000	Over 25.000	I alt
Fordelingsgrupper						
Antal personer.....	2.884	1.309	134	2	225	4.884

1980: Udgift i alt 27.027.940,13 kr.

	Under 2.000	2.000– 5.000	5.000– 15.000	15.000– 25.000	Over 25.000	I alt
Fordelingsgrupper						
Antal personer.....	1.709	2.208	337	3	226	4.483

1981: Udgift i alt 85.809.934,95 kr.

	Under 2.000	2.000– 5.000	5.000– 15.000	15.000– 25.000	Over 25.000	I alt
Fordelingsgrupper						
Antal personer.....	1.627	50	1.408	1.756	842	5.683

1982: Maj måned inkl. 6.065.000,44 kr.

	Under 2.000	2.000– 5.000	5.000– 15.000	15.000– 25.000	Over 25.000	I alt
Fordelingsgrupper						
Antal personer.....	206	24	23	191	37	481

Bilag 2

KOMMUNERNES LANDSFORENING

Den 23. april 1982

Angående lovforslag nr. 146

Kommunernes Landsforening skal i anledning af det af ministeren for skatter og afgifter fremsatte forslag til en 2-årig overgangsordning for vurderingsmyndighedernes organisation henlede udvalgets opmærksomhed på følgende synspunkter:

Ifølge lovforslaget indebærer overgangsordningen for årene 1983 og 1984, at antallet af vurderingsmænd nedsættes fra de nuværende 3.844 til omkring 1.450 motiveret med de arbejdsmæssige besparelser ved den udvidede anvendelse af EDB på vurderingsområdet. Vurderingsmændene og disses stedfortrædere skal fortsat vælges af kommunalbestyrelserne. Endvidere ophæves vurderingsdistrikterne som den mindste geografiske enhed i organisationsstrukturen, medens det næste led i organisationen bestående af 224 vurderingskredse og disses vurderingsformænd bevares uændret. For hver kreds skal der efter lovforslaget være mindst 4 og højst 8 vurderingsmænd. Ved tilrettelæggelsen af vurderingsmændenes arbejde skal benyttes kommunegrænserne.

Ifølge lovforslagets bemærkninger antages overgangsordningen at medføre en besparelse på 3-4 mill. kr. af statens udgifter for hvert af årene 1983 og 1984.

Kommunernes Landsforening har forståelse for en overgangsordning, hvorved besparelsen ved EDB-anvendelsen kan realiseres.

Landsforeningen ønsker dog samtidig at henlede opmærksomheden på den svækkelse af det lokale læge element, som reduktionen

af vurderingsmænd i overgangsperioden indebærer, inden den endelige udformning af vurderingsorganisationen tilrettelægges.

Fra kommunal side anses det for afgørende ved udformningen af den fremtidige vurderingsorganisation, at der samtidig med en udvidet anvendelse af EDB ved vurderingerne med sigte på årlige almindelige vurderinger sker en styrkelse af det læge element. Dette kan ske ved en myndighedsstruktur efter principperne i skattestyrelsesloven med en kommunal vurderingskommission som 1. instans i hver kommune og med en overordnet statslig klageinstans svarende til strukturen på ligningsområdet. Denne struktur vil være i overensstemmelse med princippet om decentralisering til kommunerne af den direkte borgerorienterede administration, der lå til grund for opgavefordelingen mellem stat og kommuner ved kommunalreformen. Eventuelt vil vurderingsarbejdet i 1. instans kunne henlægges til ligningskommissionerne, som i forvejen er bekendt med ejendomsvurderinger vedrørende boopgørelser. Til belysning af landsforeningens synspunkter vedrørende den fremtidige organisation af vurderingsmyndighederne vedlægges et notat af 15. april 1982.

Landsforeningen lægger derfor vægt på, at den foreslåede overgangsordning udformes således, at den kan lede hen imod en fremtidig vurderingsorganisation med en kommunal vurderingskommission i hver kommune.

EVAN JENSEN

/ O. Ingvartsen

KOMMUNERNES LANDSFORENING

Kontoret for skatter og afgifter

Den 15. april 1982

Vurderingsmyndighedernes fremtidige organisation*Indledning*

I januar 1979 blev der i betænkning 869 »Vurdering af fast ejendom« stillet forslag om ændringer af vurderingsproceduren af en arbejdsgruppe, som ministeren for skatter og afgifter havde nedsat i 1976. Ud over en beskrivelse af en videre overførsel af vurderingsadministrationen til EDB, kontantvurdering og andet indeholdt betænkningen forslag til ændring af vurderingsmyndighedernes organisation. De statslige myndigheder – med undtagelse af indenrigsministeriets repræsentant – i arbejdsgruppen foreslog den nuværende organisation bibeholdt næsten uændret, idet de dog pegede på bespareelsesmuligheder ved en kraftig nedskæring af antallet af vurderingsmænd som følge af EDB-udviklingen. Kommunernes, amtskommunernes og indenrigsministeriets repræsentanter foreslog en organisation af vurderingsmyndighederne og en kompetencefordeling på området svarende til den, der med skattestyrelsesloven af 1977 blev gennemført for skateligningens vedkommende.

Betænkningen blev sendt til høring, og landsforeningen, amtsrådsforeningen og Københavns og Frederiksberg kommuner udtalte sig i oktober 1979 i overensstemmelse med det forslag, der i arbejdsgruppen var stillet af de kommunale repræsentanter og indenrigsministeriets repræsentant. Også Foreningen af danske Ligningskommissioner tilsluttede sig dette forslag.

*1. Den nuværende organisation af de lokale vurderingsmyndigheder**1.1. Vurderingsråd*

Danmark er opdelt i 224 vurderingskredse, der igen er opdelt i 1.907 vurderingsdistrikter.

De 1.907 vurderingsdistrikter har hver sit vurderingsråd bestående af 2 vurderingsmænd samt vurderingskredsens formand.

Der er således 224 vurderingsformænd, der hver i gennemsnit leder 8 vurderingsråd.

Formændene udnævnes af ministeren for skatter og afgifter efter indstilling fra amtsrådet for 8 år ad gangen. De genudnævnes ofte, hvilket eventuelt kan ske for 4 år. 120 vurderingsformænd er beskikket til 1. april 1983, resten af dem til 1. april 1987.

Kun 45 vurderingskredse er sammenfaldende med en kommune. 17 kredse omfatter 3 kommuner, 69 kredse 2 kommuner. 93 kredse udgør kun en del af en større kommune.

1.2. Skyldråd

Vurderingsformændene er samlet i 27 skyldråd, et for hver skyldkreds, omfattende i gennemsnit 8 vurderingskredse. En af vurderingsformændene udnævnes af ministeren til skyldrådsformand.

8 amter er opdelt i 2 og 2 amter i 3 skyldkredse. Københavns og Frederiksberg kommuner udgør tilsammen 1 skyldkreds.

Skyldrådene fører tilsyn med vurderingsrådenes ansættelser og medvirker ved de revisioner deraf, som ligningsrådet ønsker. Desuden behandler skyldrådene klagesager og andet.

*2. Den lokale administrative bistand for vurderingsmyndighederne**2.1. De kommunale vurderingssekretariater*

Efter kommunalreformen blev der efterhånden overalt på grundlag af frivillige aftaler opbygget kommunale vurderingssekretariater for vurderingsrådene, og der blev oprettet et landsdækkende kommunalt ejendomsstamregister, der blandt andet bliver brugt ved ejendomsvurderingerne. I revisionen af vurderingsloven i 1976 blev de kommunale vurderingssekretariater og det kommunale register obligatoriske – efter ministerens nærmere regler herfor.

Ved gennemførelsen af 17. alm. vurdering pr. 1. april 1981 skete der en kraftig udvidelse af den kommunale sekretariatsbistand. Den ændrede procedure ved vurderingen

med blandt andet et maskinelt vurderingsforslagssystem, der bygger på det af kommunerne dannede bygnings- og boligregister og statsskattedirektoratets prisanalysesystem, medførte, at vægten i vurderingsarbejdet er blevet forskudt over mod administrative opgaver, der udføres i sekretariatene, såsom vejledning af vurderingsmyndighederne, publikumsekspedition og indsamling og indberetning af data til EDB.

2.2. Skyldrådssekretariatene

Sekretariatsfunktionen for de 27 skyldråd er i 23 tilfælde henlagt til amtsskatteinspektorer og i 3 tilfælde til selvstændige statslige skyldrådskontorer (herunder skyldrådet for København-Frederiksberg). I 1 tilfælde udgøres sekretariatet af privat ansat medhjælp.

2.3. Særlig beskikket sagkyndig medhjælp

Der er for 3 grupper af ejendomme: skove, frugtplantager og industrielle ejendomme, mulighed for ministeren for skatter og afgifter til at beskikke sagkyndige som rådgivere for vurderingsmyndighederne. Ved 17. alm. vurdering var der beskikket 16 skovsagkyndige og 3 frugtavlskyndige, og der blev tilkaldt sagkyndig bistand ved vurderingen af industriejendomme.

3. Det fremtidige vurderingsarbejde

3.1. Reglerne for vurderingerne i de nærmeste år

17. alm. vurdering pr. 1. april 1981 danner ifølge de gældende regler grundlaget for vurderingerne indtil næste almindelige vurdering, der tidligst vil skulle afholdes i 1985. Hvert år vil vurderingerne ved 17. alm. vurdering blive tilpasset prisudviklingen ved de såkaldte årsreguleringer på grundlag af statsskattedirektoratets prisanalyser. Kun for ejendomme, der i henhold til vurderingslovens § 4 A er med nyopførte bygninger, matrikulære ændringer eller andet, vil der som hidtil blive foretaget årsomvurderinger, der bringer vurderingerne i overensstemmelse med ejendommens nu aktuelle tilstand og det prisniveau, de øvrige vurderinger afspejler.

Borgerne har adgang til at klage over 17. alm. vurdering og over årsomvurderingerne, og de kan til enhver tid mod betaling få fore-

taget en ny vurdering. Denne vurdering er der ligeledes mulighed for at klage over.

Der er ikke hjemmel til at klage over årsreguleringerne.

Dette system medfører naturligvis, at klagesager ophobes efter de almindelige vurderinger. Systemet indebærer desuden, at vurderingerne stemmer dårligere og dårligere med de gældende forhold, efterhånden som man fjerner sig fra den sidste generelle vurdering, således at der kan opstå ikke ubetydelige skævheder imellem ejendomsvurderingerne og ved beskatningen.

3.2. Forventet snarlig videreudvikling i vurderingsproceduren

Det må påregnes, at der i løbet af få år vil ske en videreudvikling af systemet, så de årlige ajourføringer af vurderingerne med prisudviklingen, baseret på statsskattedirektoratets prisundersøgelser, får status af egentlige vurderinger. Dette kan opnås, hvis man supplerer den automatiske fremføring en gang om året af vurderingerne med prisudviklingen for enkelte grupper af ejendomme med egentlige vurderinger af en del af materialet, i første række naturligvis ejendomme, hvor man ved, at forholdene har ændret sig i det sidste år. Desuden bør der udtages ejendomme årligt til særlig gennemgang, for at man derved kan højne kvaliteten i vurderingsgrundlaget, herunder bygnings- og boligregistret.

Med en sådan glidende vurdering kan borgerne få adgang til at klage over vurderingen samme år, som de finder, at deres ejendomsforhold ikke længere stemmer med vurderingen, medens de under det nugældende system må tåle en udsættelse af vurderingsændringerne til næste almindelige vurdering. Det samlede antal klager vil formentlig falde ved en ordning som den beskrevne, dels fordi de hidtidige kraftige værdispring hvert 4. år bortfalder, dels fordi vurderingsgrundlaget holdes bedre à jour.

En videreudvikling af vurderingssystemet efter disse linjer er nærmere beskrevet i betænkning nr. 869. Selv om klagefristen ved 17. alm. vurdering først er udløbet ved nytåret 1982 og det derfor er for tidligt at udtale sig endeligt om denne vurderingsforløb, er det dog allerede klart, at dens tekniske afvikling har været tilfredsstillende uanset de

kraftige procedureændringer med udstrakt brug af EDB. Det må således være utænkeligt ikke at fortsætte og videreudbygge anvendelsen af ejendomsstamregistret, bygnings- og boligregistret samt det centrale prisanalyseregister til at danne vurderingsforlag for ejendommene som her beskrevet.

4. Forslag til ændring af vurderingsmyndighedernes organisation

4.1. Behovet for ændring af vurderingsmyndighedernes organisation

Den hidtidige opbygning af vurderingsmyndighederne med 1.907 vurderingsråd, 3.814 vurderingsmænd og 224 vurderingsformænd, underordnet 27 skyldråd, der dannes af de 224 vurderingsformænd, er tilpasset det omfattende arbejde, der hidtil har skullet udføres hvert 4. år ved de almindelige vurderinger. De årlige årsomvurderinger er af ringe omfang i forhold hertil.

Ordningen hviler på den forudsætning, at vurderingsformændene og vurderingsmændene har særlig sagkundskab vedrørende ejendomsvurdering, idet den bistand, der ifølge loven kræves af de kommunale sekretariater, er »af kontormæssig art«. Medens denne sagkundskab om end i faldende grad stadig findes hos vurderingsformændene, i hvert fald hos den del af dem, der i en lang årrække har været beskikket hertil, er der sket en svækkelse af vurderingsmændenes kendskab til deres distrikt og til ejendomsvurdering i almindelighed. Dette skyldes forskellige forhold, hvorfor der er redegjort i betænkning nr. 869, blandt andet vurderingsmændenes korte funktionstid, og at dannelsen ved kommunalreformen af store kommuner har gjort, at vurderingsmændene ikke behøver at bo i deres distrikter. Dertil kommer, at de opgaver, der hidtil har påhvilet vurderingsmændene, må forekomme uvante for nybeskikkede, idet de igennem de erfaringer, de har fra alle andre forvaltningsområder, forventer en sagsbehandling fra administrationen inden deres beslutningstagen.

Med den skitserede videreudvikling på området, der giver årlige værdiansættelser med kraftig anvendelse af EDB og en tidsmæssig udjævning af såvel vurderingsarbejdet som klagebehandlingen, vil ejendomsvurderingsområdet miste sit hidtidige særpræg i forhold til ligningsområdet. Der vil ikke læn-

gere være brug for en specialindsats af et stort korps af folkevalgte i nogle måneder hvert 4. år.

Som på ligningsområdet vil der være behov for en kommunal administration til at varetage dataindsamling og indberetninger til EDB-systemerne, til at behandle ukomplicerede sager, til at varetage sekretariatsfunktioner for vurderingskommissionerne, herunder at tilvejebringe disses beslutningsgrundlag, og til ekspedition af borgerne, der søger vejledning eller klager. Der vil som på ligningsområdet være behov for et folkevalgt organ til at lede arbejdet og til at behandle klagesager og udsøgte enkeltvurderinger samt generelle vurderingspørgsmål.

4.2. Forslag fra de statslige repræsentanter (med undtagelse af indenrigsministeriets) i betænkning nr. 869

I betænkningen fra 1969 om vurdering af fast ejendom foreslog de statslige repræsentanter med undtagelse af indenrigsministeriets, at den nuværende organisation af vurderingsmyndighederne stort set bliver bibeholdt, idet man dog foreslår vurderingsdistrikterne ophævet, således at hver af de 224 vurderingskredse kun har ét vurderingsråd med i gennemsnit 5 medlemmer. Antallet af vurderingsmænd vil derfor falde fra 3.814 til 896; med de 224 formænd vil 1. instans således blive reduceret fra 4.038 til 1.120 personer. Samtidig foreslås det, at også vurderingsmændene beskikkes for 8 år. De overordnede 27 skyldråd, vurderingsmyndighedernes 2. instans, der dannes af kredsens vurderingsformænd, foreslås uændret, dog således at en vurderingsformand end ikke – som nu – må medvirke ved behandlingen af en klage fra hans egen kreds. I den forbindelse pointeres det, at der i alle tilfælde er mulighed for borgerne for at bringe en sag ud af det lokale og regionale forum gennem påanke til landsskatteretten.

4.3. Forslag fra kommunernes, amtskommunernes og indenrigsministeriets repræsentanter i betænkning nr. 869

Sammen med indenrigsministeriets repræsentant gik repræsentanterne fra kommunerne og amtskommunerne i en udtalelse i betænkning nr. 869 ind for en ordning af vurderingsmyndighedernes organisation efter

princippet om decentralisering til kommunerne af den direkte borgerorienterede administration, der lå til grund for opgavefordelingen mellem stat og kommuner ved kommunalreformen. Forslaget indeholdt en ordning, der ret nøje følger den ordning, der ved skattestyrelsesloven af 1977 blev gennemført på ligningsområdet.

Efter dette forslag, der citeres i sin helhed nedenfor, skal 1. instans være en kommunal vurderingskommission i lighed med ligningskommissionerne med et kommunalt sekretariat, der varetager rutineopgaverne samt ukomplicerede vurderinger efter vurderingskommissionens anvisninger.

Også vedrørende 2. instans foreslås skattestyrelseslovens model med dannelse af vurderingsråd med et geografisk virkefelt som skattekreds og statslige sekretariater og uden personsammenfald med vurderingskommissionerne. Denne 2. instans skal behandle klager over vurderingskommissionernes afgørelser, inden disse eventuelt påklages videre til landsskatteretten.

Udtalelsen ender med en påpejning af, at der vil kunne opnås betydelige besparelser, såfremt ejendomsvurderingerne blev henlagt til de kommunale ligningskommissioner og de statslige skatteråd og amtstigningsråd. Disse kommissioner og råd er allerede kendt med sagsområdet, idet de efter de gældende regler foretager ejendomsvurderinger vedrørende boopgørelser.

Den omhandlede udtalelse i betænkning nr. 869 har følgende ordlyd:

»Det har været et klart princip ved den omfattende opgaveomlægning inden for den offentlige forvaltning i de senere år, at den direkte borgerorienterede administration henlægges til kommunerne. Den gældende vurderingslov har taget det første skridt herimod ved at pålægge kommunerne at udføre vurderingsrådenes sekretariatsforretninger, idet det i § 39 A er fastsat, at kommunen yder vurderingsrådene bistand af kontormæssig art. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter de nærmere regler herfor.

Den kontormæssige bistand omfatter foruden almindelige sekretariatsforretninger også udarbejdelse af forslag til vurdering af de såkaldte ukomplicerede ejendomme på grundlag af udskrift af ejendomsstamregistret, salgsstatistik, normtal m.v. efter nærmere aftale med vurderingsrådene.

Når hertil kommer, at kommunerne har ansvaret for den administration, der skal tilvejebringe vurderingsforslagene for den overvejende del af ejendommene, samt fører og ajourfører såvel ejendomsstamregistret som bygnings- og boligregistret, der er en forudsætning for den foreslåede forenkling og rationalisering af vurderingsarbejdet, er det naturligt, at kommunerne også udmelder den myndighed, der har det formelle ansvar for vurderingernes gennemførelse.

Hensynet til borgernes retssikkerhed taler afgørende for at foretage en opdeling af vurderingsmyndighedernes organisation i flere af hinanden uafhængige instanser, og især forekommer det ubetinget nødvendigt, at der ikke bliver tale om personsammenfald inden for disse instanser.

Det synes herefter nærliggende at opbygge en myndighedsstruktur efter de samme principper, som er nedlagt i skattestyrelsesloven vedrørende ligningsmyndighederne, således at vurderingsmyndighederne deles i en kommunal vurderingskommission som 1. instans og et statsligt vurderingsråd som klageinstans. Det statslige tilsyn med vurderingerne foreslås varetaget af amtsvurderingsråd.

Vurderingskommissionens geografiske virkefelt bliver herefter kommunen. Antallet af personer i hver af de 275 vurderingskommissioner foreslås fastsat af kommunalbestyrelsen, dog med maksimalt 1 medlem for hver 5.000 ejendomme og ikke mindre end 5 medlemmer. For hele landet vil det samlede antal herefter blive på ca. 1.400 medlemmer fordelt således:

	medl.
København	15
Århus	11
Odense	9
Ålborg	9
271 kommuner à 5 medlemmer ..	<u>1.355</u>
I alt	<u>1.399</u>

Vurderingskommissionerne foreslås etableret efter samme retningslinjer som ligningskommissionerne. Kommissionen vælger selv sin formand.

Forslaget betyder således, at antallet af medlemmer i den nuværende 1. instans reduceres fra 3.814 vurderingsmænd og 224 vur-

deringsformænd til 1.124 menige medlemmer og 275 formænd.

Vurderingskommissionen bør principielt være sammensat af læge medlemmer, idet den fornødne ekspertise til administrering af de ofte komplicerede regler og anvisninger inden for vurderingsområdet bør være og i vidt omfang i øvrigt allerede er til stede inden for den kommunale administration. Kun de egentlige vurderingsskøn bør varetages af kommissionen efter administrativ behandling og indstilling.

De indkomne indsigelser mod de til ejerne udsendte vurderingsforslag forelægges vurderingskommissionerne til afgørelse efter indstilling fra vurderingssekretariatene.

Klager over den kommunale vurderingskommissions afgørelser indgives til det statslige vurderingsråd, hvis afgørelse kan påklages til landsskatteretten.

Vurderingsrådene foreslås etableret efter samme principper som skatterådene. Vurderingsrådenes geografiske virkefelt kommer således til at svare til skattekredsen.

Amtsvurderingsrådene foreslås etableret efter samme retningslinjer som amtsligningsrådene. Det geografiske virkefelt foreslås uændret i forhold til de nuværende amtskyldkredse.

Såvel vurderingsrådenes som amtsvurderingsrådenes sekretariater foreslås principielt etableret som amtsligningsrådenes og skatterådernes sekretariater.

Økonomiske konsekvenser

Statens honorarudgifter til vurderingsmænd og -formænd andrager over en 4-årig periode, som det fremgår ovenfor på side 87, 74,8 mill. kr. til vurderingsmændene og 50 mill. kr. til vurderingsformændene (4 × 12,5 mill. kr.) eller i alt ca. 124,8 mill. kr. Denne udgift vil bortfalde til kommunale vurderingskommissioner, som forudsættes honoreret efter samme principper som ligningskommissionerne. Det skønnes, at der kun vil være forholdsvis beskedne udgifter til en udbygning af de kommunale vurderingssekretariater ud over den udvikling, der allerede er i gang, efter at kommunerne overalt har overtaget sekretariatsfunktionen for vurderingsrådene.

Såfremt det forudsættes, at medlemmerne af de kommunale vurderingskommissioner

honoreres efter samme principper som medlemmerne af ligningskommissionerne, og såfremt der forudsættes afholdt 25 møder årligt fordelt med 16 møder over 4 timer og 9 møder under 4 timer, kan de årlige kommunale udgifter hertil ansættes til i alt 16,5 mill. kr.

Såfremt det tilsvarende forudsættes, at medlemmerne af de statslige vurderingsråd og amtsvurderingsråd honoreres som skatteråds- og amtsligningsrådsmedlemmer, skønnes den samlede honorarudgift for staten at ville andrage ca. 11 mill. kr.

En meget væsentlig del af de således skitserede udgifter ville kunne spares, såfremt ejendomsvurderingerne blev henlagt til de kommunale ligningskommissioner og til de statslige skatteråd og amtsligningsråd. Der skal i den forbindelse peges på, at de skatte-lignende myndigheder allerede efter de gældende regler på et enkelt område er tillagt vurderingskompetence, nemlig i henhold til kildeskattelovens § 16, stk. 4 (boopgørelser). Med de fornødne tilpasninger ville det formentlig være muligt at indpasse vurderingsarbejdet i det myndighedsområde, som efter styrelsesloven er tillagt de skattelignende myndigheder.«

4.4. Forslaget om henlæggelse af vurderingsarbejdet i 1. instans til ligningskommissionerne

I udtalelserne fra de kommunale repræsentanter i arbejdsgruppen og fra Kommunernes Landsforening i forbindelse med høringen over betænkning nr. 869 anføres det, at det burde overvejes at opnå yderligere besparelser på området ved at henlægge vurderingsarbejdet til ligningskommissionerne. Dette forslag er ikke nærmere gennemarbejdet. Bag forslaget ligger det forhold, at ligningskommissionerne i forvejen er bekendt med ejendomsvurderinger, idet de foretager ejendomsvurderinger i forbindelse med boopgørelser, og at ligningskommissionerne i de kommende år vil få mindre arbejde med lønmodtagerligning og andet på grund af automatiseringen af ligningen og derved i højere grad alene blive et klageorgan. Da kommissionens personsammensætning vel sagtens vil ændres ved en henlæggelse af ejendomsvurderingerne til ligningskommissionen, burde kommissionen formentlig gives et nyt navn, for eksempel Den kommunale Takseringskommission.

Set fra administrationens side vil en henlæggelse af lignings- og vurderingsområdet til samme kommission stemme med, at vurderingsopgaven i de fleste kommuner er henlagt til skatteforvaltningen, hvor vurderingsopgavens løsning vil kunne indarbejdes i den årlige ligningsplan, der vedtages af lignings-

kommissionen.

Lignings- og vurderingsopgaverne er i statslig regie samlet i ligningsrådet og stats-skattedirektoratet, og de fleste skyldråd får sekretariatsbistand fra amtsskatteinspektorerne, der varetager ligningsopgaverne.